

ГЛАВА 4-а.

За съдението против архиерейтъ и други духовни лица.

Чл. 88. (100) За църковни гръшки и престъпления архиерейтъ и други клирици, сиречь духовни лица, обвиняватъ се само отъ единовѣрни и поченни човѣци, и се съдятъ първостепенно убо клирицитъ и хороепископитъ отъ предстоящитъ имъ Митрополитъ ведно съ членоветъ на Епархийский Духовенъ Съвѣтъ; второстепенно же отъ Св. Синодъ; уничожително обаче и конечно съдятъ се всѣкогажъ и едни и други отъ Св. Синодъ.

Колкото за митрополититъ, тия се съдятъ и первостепенно и конечно само отъ Св. Синодъ.

Чл. 89. За вѣщественни и парични работи архиерейтъ и другитъ клирици се теглятъ на съдъ отъ всѣкакви лица, а съдятъ се и еднитъ и другитъ въ обикновеннитъ съдилища на Княжеството, съгласно съ Съдопроизводството.

Чл. 90. (102) На повиннитъ клирици за доказанни гръшки или престъпления, налагатъ се слѣдующитъ наказания:

а) Праздность отъ всѣко священнодѣйствие съ или безъ лишения отъ духовнитъ приходи на наказуемия, за опредѣлено врѣме;

б. Тѣлесно ограничение въ мънастиръ или въ друго за клирицитъ назначенно поправително завѣдение за врѣме такожде опредѣленно;

в. Плащане на двойно количество отъ колкото би се доказало, че наказуемитъ е зель противу священнитъ правила, гражднскитъ закони или настоящия Уставъ; отъ това довѣйно количество половината ще се повѣрща оному, отъ когото се е взело, а другата половина ще се дава на общийтъ Епархийски Конвѣгъ, гдѣто е станжало рѣшението;

г. Лично афорисмо сиречь църковно отлучение наказувамаго въ случаи, предвидени отъ священнитъ правила;

д. Низвержение, подобно въ случаи отъ священнитъ правила предвидѣни, и моначинъ отъ тѣхъ опредѣленъ, и

е. Престане отъ службата си безъ низвержение.

Чл. 91. (103) Рѣшение за да престане отъ службата си безъ или съ, извержение, Митрополитъ, Епископъ, или други клирикъ, става спорѣдъ степеньта на виновността му за една или повече отъ слѣдующитъ четири причини: